

om, at Afstemning i Højesteret om alle Domme, der afsiges efter mundtlig Domsforhandling, skulde foregaa offentligt, saaledes at den stemmegivendes Grunde samtidig anførtes. I Sager, der er behandlet for lukkede Døre, skulde Retten dog kunne beslutte, at Afstemningen ligeledes fandt Sted for lukkede Døre. Naar Afstemningen ikke foregik offentligt, skulde ifølge § 216 Dommen, hvis den ikke var vedtaget enstemmigt, indeholde Oplysning om, hvilke af Rettens Medlemmer der var uenige i den, og hvilke Punkter Uenigheden gjaldt. Den eller de Dommere, som var uenige i Dommen eller dens Begrundelse, kunde i Dommen forlange optaget en Redegørelse for deres Mening. I Forbindelse med Forslaget om Indførelse af offentlig Votering i Højesteret indeholdt Lovforslaget en Ændring, til Retsplejelovens § 2, om, at der i Afgørelsen af en Højesteretssag kun behøvede at deltage 5 — ikke som nu 9 — Højesteretsdommere, hvilket vilde muliggøre en *Deling af Retten* i 2 Afdelinger.

I Folketinget stillede Venstres Medlemmer af Udvalget en Række Ændringsforslag, der gik ud paa at opretholde de nugældende Voteringsregler i Højesteret og Regelen om, at der i Afgørelsen af en Højesteretssag normalt skal deltage 9 af Rettens Dommere. Til Motivering af sit Standpunkt henviste Mindretallet til Betydningen af at værne om Højesteretsdommenes Karakter af en Enhed, og om Højesterets ubetingede Uafhængighed, og dernæst til, at Rettens stadige Modstand mod offentlig Votering, som efter Mindretallets Opfattelse havde Befolkningens store Flertal bag sig, burde respekteres. Mindretallets Hovedændringsforslag paa dette Omraade forkastedes ved Navneopraab med 72 Stemmer mod 47. I Landstinget, hvor baade Venstres Ordfører (Rytter) og de Konservatives Ordfører (Godskesen) særlig under Henvielse til Højesterets Stilling gik imod Indførelsen af offentlig Votering, udgik imidlertid, som alt nævnt, Bestemmelserne herom af Lovforslaget.

Angaaende *Domsmandsinstitutionen* gik Lovforslaget (§§ 687 og 688) ud paa, at alle Straffesager, der ikke behandles som Nævningesager (se herom nedenfor), skulde henlægges til Underret og afgøres under Medvirken af Domsmand. Dog skulde Domsmand ikke medvirke i Tilstaaelsesager, der behandles efter Lovens § 925, i Søsager og i Politisager. Under Ankebehandling ved Landsret af Domsmandsager saavel som af § 925-Sager skulde Domsmand medvirke. — Domsmandsretten skulde ved Underretten bestaa af Underretsdommeren og 2 Domsmand og ved Landsretten af 3 Landsdommere og 3 Domsmand.

Et Mindretal i Folketingsudvalget (Venstre og Konservative), som mente, at man med Hensyn til en saa vigtig Nydannelse burde gaa frem med nogen Varsomhed, og derfor